

TOKUGAVA

A LEGNAGYOBBI SÓGUN

ÍRTA: HIROTAKA

Rég volt már könyvajánló a magazinban, így igencsak itt volt az ideje.

Ki ne ismerné Tokugawa Iejasut, a Tokugawa sógunátus megalapítóját. Aki már nyitott meg Japán történelemről szóló weboldalt vagy olvasott könyvet, biztos találkozott a nevével. Kétség kívül japán egyik legismertebb történelmi figurája.

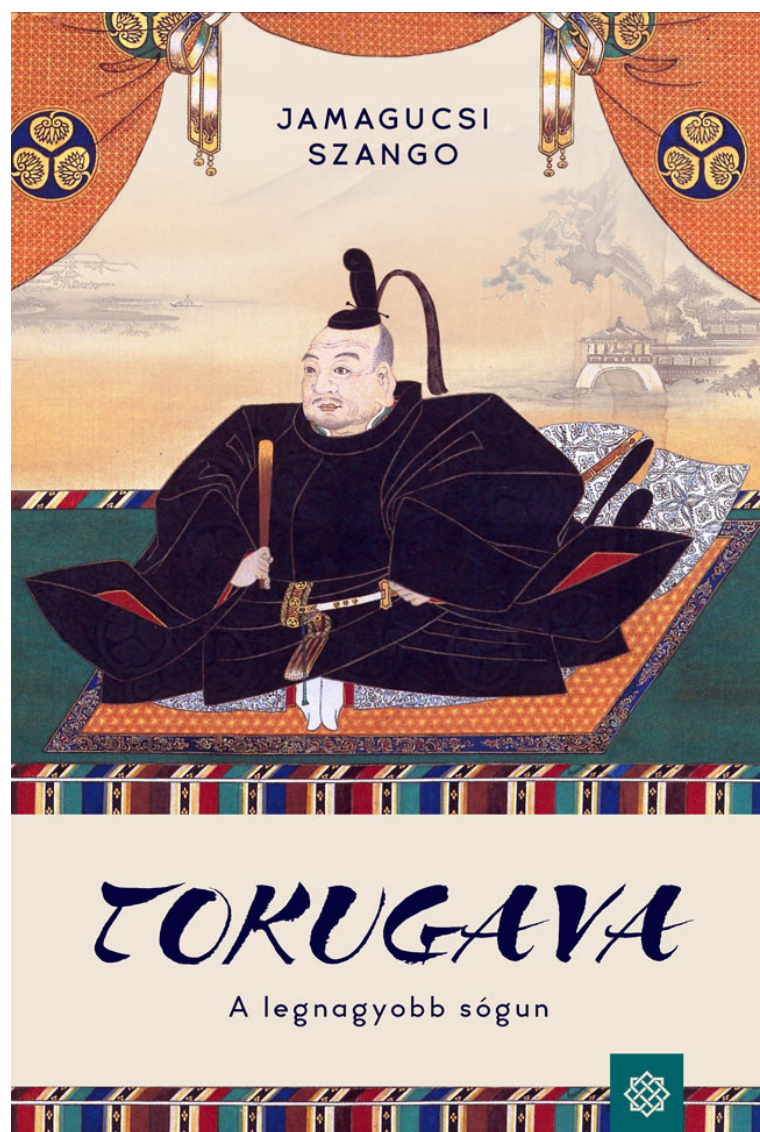
Yamaguchi Sango kortárs író egy fantasztikus történelmi regényt írt Iejasu életéről és a sóguni címig vezető útjáról. Aki valamelyest érdeklődik a középkori Japán, a samurájok kora és persze a történelem iránt, azoknak mindenképp ajánlom figyelmébe ezt a könyvet.

Bár a könyv címe Iejasut helyezi a középpontba és tagadhatatlanul egyik legfontosabb karaktere a könyvnek, mégis inkább a hadakozó fejedelemségek koráról fogunk olvasni. Japán egyesítéséről, Oda Nobunaga terveiről, sőt inkább álmáról, a tartományok egyesítéséről, hűbérurak helyezkedéséről, harcairól, amelyekből Iejasu kétségkívül jócskán kivette a részét. Tokugawa gyermekkorától követhetjük nyomon életútját, hogy lesz a széttagolt ellentétekkel és ellenérzetekkel teli Japánból, véráztatta csatamezőkön, szövetségek létrejöttén és felbomlásán keresztül egy egységes, központosított, szervezett és békés ország.

A Tokugawa nem életrajzi történet, hiszen nem kimondottan róla szól, bár az ő életébe, döntéseibe, hálósoba titkaiba, gondolataiba nyerünk

bepillantást, de nem ő van feltétlen a célkeresztben. Sokszor oldalakig nem is olvasunk róla.

Történetünk a kis Matsudaira Takechiyóval kezdődik. Ez volt Iejasu születési neve. Apja, Mikawa tartomány ura szövetséget kötött az Imagawa családdal, és ennek zálogaként fiát Suru-

gába küldte. Azonban Owari ura, Oda Nobuhide (Nobunaga apja) elraboltatta a fiút. Ezzel a kis Takechiyo elindult kalandos és nem zökkenőmentes életén. Teltek az évek, a tartományok megharcolták a magukét. Ismert nagy tábornokok, mint Takeda Shingen és Ueszugi Kenshin csaptak össze. Az évek alatt az apák meghaltak, fiaik örökölték a klánok vezetését és, hogy döntsenek Japán sorsáról. Iejasu végül Nobunaga szövetségese lett, így együtt harcolnak a Tenka Fubu, az ég alatti egyesítésének érdekében.

Iejasu története csatákon, szövetségeken, sikereken, kudarcokon és tragédiákon át vezet. Miközben bepillantást nyerhetünk az akkori daimyói életviszonyokba, tanácskozásokba, beszélgetésekbe, családi pillanatokba, ezeket pedig mind áthatja, behálózza a samurájbecsület és az azt irányító bushido.

Történelmileg egy teljesen korrekt regényt kapunk, évszámok, csaták, helyszínek, személyek, kapcsolatok mind-mind a valóságon alapulnak. Persze azért megvan a maga szabadsága is. Nem gondolhatjuk, hogy az egyes párbeszédtek tényleg úgy és akkor zajlottak le, ahogy és amikor a könyvben helyet kaptak. Sango remekül szőtte össze a valós szálakat a fantáziával. A könyvet olvasva

„...az ő életébe, döntéseibe, hálósoba titkaiba, gondolataiba nyerünk bepillantást...”

megelevenednek előttünk a helyszínek, személyek és még el is hihetjük, hogy az adott párbeszéd úgy történt. A könyvön keresztül részesei lehetünk többek között az Ikko ikki vallási csoport lemészárlásának a nagashinói és sekigaharai csatáknak, Akechi Mitsuhide árulásának, Nobunaga halálának és a császár vezetői ambíciói összeomlásának. Ismert harcosok fordulnak meg a könyv lapjain, akiket többen ismerhettek pl. a Sengoku Basara animéből. Olyanok, mint Date Masamune, Sanada Yukimura, Chousakabe Motochika stb.

A könyvet a Szenzár kiadó adta ki, aminél újonnan megjelent a Musashi vagy a Nyugati Utazás, sőt Sango egy másik regénye a Samurájok hajnala is kapható már. Javaslom, akik érdeklődnek a japán történelem iránt, mihamarabb szerezzenek be és olvassák el.

A könyv 412 oldalt számlál, kartonált ragasztott kötéssel, úgyhogy csak óvatosan hajtogatni, de elég jó minőségű, így nem lesz malacfarok formája a borítónak 10 oldal elolvasása után. Az oldalkitöltés, tördelés és a betűméret is kellemes. Kortárs író révén nem kell aggódni a nyelvezet miatt sem, hiszen nagyon könnyen olvasható, dinamikus megfogalmazású és a magyar fordításra sem lehet egy rossz szavam sem.

Remek történelmi regényt kapunk a Tokugawában, ami ráadásul hiteles korrajz is, nyelvezetének és fogalmazásának köszönhetően pedig gyorsan lehet vele haladni, egy perce sem válik unalmassá.